

ξέσ ού καὶ δικαιοῦνται οἱ σώφρονες ἔκεινοι καὶ ἐγκρατεῖς συγγραφεῖς οἵτινες ἀπήγουν τὸν ἀποκλεισμὸν τῆς Ἑλληνικῆς νεότητος ἀπὸ τῶν ἀδύτων τῶν ναῶν ἔνθα τὰ λεγόμενα μυστήρια τῆς πολυλυθρᾶς ἐπελούντο, διότι ἐν τούτοις ἐνέβλεπον οὕτοις τὸν κίνδυνον ὃν διέτρεχον ή τῆς νεότητος ηθικὴ καὶ οὐχί, ὡς ισχυρίσθησάν τινες διὰ τὸν λόγον ὅτι ὑπὸ τὴν μυστικήτητα τῶν τελετῶν ἔκείνων ἐκρύπτετο ὑψηλὴ διδασκαλία, μηδ προσιτὴ ἡ εἰς τοὺς σοφοὺς, τοὺς φιλοσόφους καὶ τοὺς ἐν γένει μεμυημένους, καὶ διὰ τῶν βραχυτάτων τούτων κατακλείσουμεν τὸν ἐν γένει λόγον περὶ τῆς ἀρχαίας Ἑλλάδος ἔξ απόφεως ἐκπολιτιστικῆς, φιλοσοφικῆς, ηθικῆς κτλ., ἐπιφυλαττόμενοι ἵνα ἐφεξῆς μετενέγκωμεν τὸν λόγον ἐπὶ τὴν κοσμοκράτειραν Ρώμην, τὴν κυριαρχοῦσαν ἐν οἷς χρόνοις ἐπιφαίνεται ἡ χριστιανικὴ θρησκεία.

Αρχιμ. ΓΕΝΝΑΔΙΟΣ ΓΙΑΝΝΑΓΚΑΣ

ΛΕΜΒΩΔΙΑ

*Xωρίς θάλασσα δὲ νοιώθω
τὴ ψυχή μου τὰ δροσίζῃ
τὸ ἀγέρι τάλαρφόδ,
ἄχ τὸ κῦμα κάθε πόθο
κάθε σκέψι ἐξαγρίζει
μὲ τὸν ἄσπρο τον ἀφρό.*

*Χωρὶς βράχο ή καρδιά μου
εἰν' ἡφαίστειο σθυμέρο
δίχως φλόγα καὶ ζωή·
ναι, σκορπᾶ τὰ ὄρειρά μου
σ' ἔρα κόσμο μαρεμέρο
τῷρ κυμάτων ή βοή.*

*Χωρὶς βάρκα ποῦ σαλεύει
σὰ νηφούλα χαδεμέρη
μὲ τὴ λάμψι φεγγαριοῦ,
τὴ ζωή μου δέ μαγεύει
γνόρω μου εὐτυχισμέρη
νύχτα τοῦ καλοκαιριοῦ.*

K. N. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΑΗΣ

ΜΙΑ ΔΡΑΜΑΤΙΚΗ ΣΧΟΛΗ

‘Η ἐνθους ἕρεια τῆς Μούσης τῶν τόνων, ἡ τόσου ἐκτάκτως συνδέουσα ἀδροτάτην μουσικὴν διαίσθησιν πρὸς χαλυδένην θέλησιν, ἡ Διευθύντρια τοῦ ἐν Ἀθήναις ὁμιλώντους Ὁδείου κυρίᾳ Λίνα φὸν Λότυνερ, προαγγέλλει τὴν ἴδρυσιν καὶ Δραματικῆς Σχολῆς. ‘Η εἰδῆσις αὕτη μὲ πληροῖ χαρᾶς· διότι ἐν τῷ Ναῷ τῆς Ἀρμονίας ἡ Σχολὴ θὰ γενέη τι ἐναρμόνιον πρὸς τὰλλα, αὐτόχρονα καλλιτεχνικὸν ἴδρυμα, ἐν τῷ ὅποιών εἰς τοὺς βωμοὺς τῆς Μελπομένης καὶ τῆς Θαλείας θά προσφέρηται ἡ αὐτὴ εὐλαβὴς καὶ πρὸς τὰ ὑψή ἀναβάνοντα θυσίασία καὶ παραπλεύρως ἥδη εἰς τεὺς βωμοὺς τῆς Εὔτεοπτης καὶ τῆς Πολυμηνίας· καὶ προσέτι διότι εἶνε ἡ ὄριστικὴ, ἐλπίζω, ἐκπλήξωσις μακροῦ ὄνειρου. Εἶνε τόσου φυσικοῦ νὰ χατιρωμεν ὅταν βλέπωμεν λαμβάνον τζάκην ἐν τῇ πραγματικότητι ὅ,τι ἐνομίζομεν νεκρὸν, ἐνταφιασμένον ἐν τῷ κοιμητηρίῳ τῶν πόθων καὶ τῶν ἀναμνήσεών μας!...

‘Η Σχολή αὕτη φέρει εἰς τὸν νοῦν μου ἀλλας δραματικάς σχολάς. Κατὰ σύμπτωσιν ἔλαβα μέρος εἰς πάσας τὰς ἀποπείρας πρὸς ιδρυσιν σχολῆς δραματικῆς ἐν Ἑλλαδὶ. ‘Η χεὶρ μου συμψετέχει ὅλων τῶν ψυλαφῆσεων, αἵτινες ἔζητον, εἰς τὰ σκοτεινά, μὲ λαχτάρων νὰ συλλαθεῖν ἐν ιδεώδεσ, τὸ ἀσύνηλητον ιδεώδες ἔθνικης σκηνῆς. Παρέστην εἰς τὴν πρώτην δειλὴν ἄνθησιν τῆς ἐπιδίος ἐν μιᾷ αἰθίουσῃ τοῦ Συλλόγου «Παρνασσοῦ» καὶ εἰς τὸν βίαιον καὶ μυστηριώδη αὐτῆς θάνατον ὑπὸ τὴν ἐπίχρυσον λάμψιν τοῦ ἔθνικοῦ ἐμβλήματος, ἐν τῇ Βασιλικῇ Δραματικῇ Σχολῇ.

"Ας ὄμιλήσωμεν σήμερον διὰ τὴν πρώτην δειλήν αὐθησιν τῆς ἐπιδόσεως.

★

‘Ο Σύλλογος «Παρνασσός» πρίν στεγάση τὴν ὥραι-
αν καὶ ἀλκιμὸν ἀκμὴν του εἰς τὸ περικαλλὲς μέγαρον τῆς
ὅδου Ἀγίου Γεωργίου, συνέλεγε τὰς δυνάμεις του
εἰς μετριόφορα μοιῶροφον οἰκίαν, ἀντικρὺ τοῦ Ὑπουρ-
γείου τῶν Ναυτικῶν. Τὴν εἶχεν ἀποκτήση μετὰ μόχθου
καὶ κατὰ μικρὸν, μὲ τὸν ἄσθονον ιδρώτα τῆς κτήσεως
τῶν πρώτων κεφαλαίων. Κάτω, εἰς τὸ ισόγειον,—ώς
νὰ ἐσυμβόλιζε τὴν βάσιν ἐφ’ ἡς ἐστηρίχθη ὁ Σύλλογος
καὶ δὲν ἐκρημνισθῇ—ή Σχολὴ τῶν Ἀπόρων Παιδῶν.
Ἐπάνω, ἡ αἴθουσα τῶν ἀναγνωστικῶν, τὸ ἐντευκτήριον,
ὅλα στενόχωρα ὡς ἐνδύματα παῖδιον ἐν τῷ ὅπιῳ ἡ αὐ-
ξησις ἐκθλαστάνει ὄρμητικὴ καὶ αἰφνιδία. Ρωμαλέα ύ-
πηρξεν ἡ πλήρης χυμοῦ καὶ ίκμαδός ἡσθὶ τοῦ «Παρνασ-
σοῦ». Ἐν τῇ ἀκατασχέτῳ πρὸς ἐνέργειαν ὄρμῃ ἀντοῦ,
ἡ προσπάθειά του ἐστρέφετο πρὸς πάτας τὰς διευθύνσεις,
ἀπεπάνετο δὲ ἐναλάσσων ταῦς κόπους.

Τῷ 1884 μετὰ τῆς ἔθνολογικῆς ‘Εταιρίας εἶχε δι-